

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib.
XII**

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De daemone, qui in specie sacerdotis militem per spineta ducens inimicos
illos effecit, cap. 40.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

dire delestat. CÆSARIUS :ita infesti sunt hominibus,
vt inter amicos discordias faciant, & inimicos recon-
ciliari non sinant, pro peccato & pro peccatis suis pe-
regrinari volentes retrahunt, conuerti desiderantes a-
vertunt, conuersos multis modis turbant & impe-
dunt. Ecce exempla.

CAPVT XXXIX.

Dæmon

Duo ciues Colonenses viri diuites & honesti, & *discor-*
diæ se-
peciales ad inuicem amici, ex quibus vnu^s vo-
cabatur Sistappus, alter verò Godefridus, ad *mmat in-*
sanctum Iacobum Apostolum simul profecti sunt. Die *ter ami-*
quādam cūm soli equitarent, cæteris fratribus præce-
centibus, diabolus inuidens amicitiæ & concordiæ il-
lbrum, ingressu cuiusdam nemoris, baculum Godefri-
di in dorso ipsius pendentem, satisque fortem, in duas
partes fregit. Qui cūm neminem adesse consiperet,
turbatus clamauit ad socium ; Eia frater, quare fregi-
si baculum meum ? Illo negante etiam cum juramē-
to, sicut mihi iam dictus Godefridus retulit, ita in eum
exarsit, vt vix manus ab eius læsione cohiberet. Tan-
dē gratia Dei & meritis beati Apostoli ad mentem
reductus, apud socium vnicè dilectum pœnitentiam
egit, & discordiæ caput diabolus confusus aufugit.

CAPVT XL.

Sicut retulit mihi quidam honestus sacerdos,
nunc monachus in ordine nostro, plebanus cu-
iusdam villæ, paræcianis suis placere volens, lu-
dos seculares cum illis exercuit, tabernas frequenta-
uit, & in quantum potuit, moribus illorum suos con-
formauit, impletum que est in eo illud Prophetæ : Et e-
nit sicut populus, sic & sacerdos. Habebat autem in
villa militem compatrem, vitiis suis per omnia con-
cordantem, & erat eis, non in Christo, sed in mun-
do, cor vnum & anima vna. Sæpe alter ab altero
ad ludos & ad epulas inuitabatur, sæpe ad tabernas
trahebatur. Vidēs hæc diabolus totius doli artifex, vt
amorē illorū vitiosum in odiū verteret periculoseum,
nocte quadam, cū idē miles issit cubitū, in forma sa-
cerdotis ad lectum eius venit, & vt se sequeretur, tam

*Isai. 24.**Actor. 4.*

verbo, quām signo importunè fatis insticit. Miles cū
territus penè nudus iurgeret, & nudipes sequeretur
precedentem, per campum sp nis & vepribus plenum
cautus est, a quibus dum plantæ eius vulnerarentur, &
sanguinem stillarent, iratus post eum clamauit: Male
sacerdos, malo tuo huc me adduxisti, diabolo semper
clamare. Sequere, sequere, miles turbatus, ligno quoq
calo reperit, vt sibi videbatur, caput sacerdotis diu
sit. Sic illo prostrato, & vultu eius sanguine perfusi,
miles cum multo labore ad domum suam reuertitur,
qualiter ei sacerdos illaserit, vxori, familia, amicisque
conqueritur. Illis minus creditibus subjecit: Ego
caput eius & coronam non modicum vulnerauit. Es
denti nocte, sacerdos, horum prorsus inscius, cùm ei
necessitate naturæ icurus esset ad cameram, cùm in
to impetu caput limini superiori illisit, vt corona gra
uiter vulnerata, sanguis erumpens, totam eius faciem
cruentaret. Quo ad lectum reuertente, cùm manè po
palus pulsata Missa in ecclesia expectaret, & ille mi
nus ob vulneris dolorem veniret, cognoscens miles
cautiam a referentibus, ait: Ecce hoc est quod dixi vo
bis. Quid piura? In tantib[us] cognatis & amicis e
ius, cùm sacerdos objecta fortiter negaret, & illi non
crederent, per biennium de ecclesia sua eliminatus,
vix tandem illis reconciliatus est. Ex his duobus ex
emplis colligitur, quod inter amicos, siue spirituales siue
carnales, discordias seminent. Quod inimicos in qua
tum valent concordare non sinant, certum est.

CAPUT XL I.

Demo
n. s. m.
pediunt
reconcil
iariones
dissiden
tium.

Miles quidam nuper domum quandam ordinis
nostrí indebitè fatis vexabat. Garrente dia
bolo per os cuiusdam feminæ, locutus est ad
illum necio quis de astantibus: Dic inique, quare no
suades illi militi, vt cœnobium tale seruorum Dei ces
set inquietare? Cui dæmon cachinando respondit:
Quid est quod loqueris o imprudens? Meo consilio
res agitur, & tu mihi dicis, vt suadeam ea quæ sunt pa
cis? Quod autem pro Christo peregrinari volentes re
trahant & impediant, præstò est exemplum.

C. A.